

Tasalahjaiset

Hallituksessa vallitsi suuri hämmennys. Pääministeri oli äsken pitänyt puheen, jossa hän painokkaasti katsoi, että on kansantaloudellista tuhlausta ja kilpailukyvyn tarvelemistä pitää maassa peräti kahdeksaatoista ministeriä, joille kaikille yriteään neljässä vuodessa opettaa kaikki valtion asioiden hoitamisesta.

”Tyhmät eivät kumminkaan ymmärrä rakennemuutosta, vaikka niitä kuinka kouluttaa”, pääministeri jyrisi.

Hän olikin esittänyt, että älynlahjoiltaan heikkoja ministereitä vähennettäisiin tuntuvasti ja keskinkertaisiakin jonkin verran. Silloin jäljelle jäisivät vain lahjakkaat, joille sitten annettaisiin entistä enemmän opetusta veronkorotuksista ja työelämän uudistuksesta. Näin valtion kilpailukyky kasvaisi, kun toisaalta veronperintä tehostuisi, toisaalta ministerinpalkkoja säästyisi.

Eihän kukaan tietysti ottanut pääministeriä virallisesti aivan todesta. ”Hullu ajatus”, sanoi yksi. ”Vanhaa hapatusta”, mainitsi toinen. ”Ei tule kuulonkaan”, uhoi kolmas.

Silti itsekunkin mielessä kaveri epäily, että jospa sittenkin pääministeri oli tosissaan ja aikoi panna lahjattomat ministerit hyllylle. Harvoin on presidentin esittelyssä siteerattu Nietzscheä ja Schopenhaueria niin tiuhaan kuin tuolloin. Harvoin on iltakoulun jälkeiseen Trivial Pursuit -kerhoon jäänyt yhtä paljon liituraitoja. Joku jopa kehuskeli takavuosina saamillaan lahjuksilla osoittaakseen lahjakkuutensa vaivihkaa.

Ja niinpä kolmantena päivänä puheensa jälkeen, älyn säihkeen ollessa kiivaimmillaan, pääministeri pani toimeksi. Hän koki ministerit riviin ja asetti heille ovelan tehtävän: lahjakkuutensa todistaakseen heidän olisi itsensä harkittava, millä tavoin ja mistä päästä hallitusta ruvettaisiin karsimaan. Pidetäänkö tietokilpailu, hankitaanko uudet vaatteet ja mennään kadulle kuulemaan kansan tuomiota, vai pyydetäänkö Mensan konsultti apuun?

Ankarasti pulisten ministerit hajaantuivat miettimään, miten pelastaisivat salkkunsaa, palkkansa ja älykkään maineensa. Lopulta lahjakkain heistä keksi oivallisen keinon: toimitaan de-

mokraattisesti, eli äänestetään ensin siitä, kuinka monta lahjakasta tässä hallituksessa on, ja sitten perusteella siitä, ketkä joutavat hyllylle.

Tuumasta toimeen. Ei aikaaakaan, kun hallitus oli äänin 17-1 päättänyt, että hallituksessa on 17 lahjakasta ministeriä ja yksi lahjaton. Sen jälkeen samoin äänestyslukemin päätettiin, että kaikkein eniten säästetään, kun lopetetaan tuhlaamasta kansan varoja pääministeriin – jäljelle jääneet 17 viisasta ministeriä pystyisivät kyllä hoitamaan hänenkin tehtävänsä.

”Nyt en kyllä ymmärrä”, äimisteli poisotkittu pääministeri, kun kummassakaan äänestyksessä hänen äänensä ei ratkaisut. Sittemmin hänkin kyllä ymmärsi, kun hänelle miehissä selitettiin ja piirrettiin, että pääministerin ääni voi ratkaista tasapelin sattuessa, ja 17-1 ei ole tasapeli.

Mikäs siinä auttoi. Noin siis toimittiin, ja maa sai lopultakin arvoisensa, tasalaatuisesti läpilahjakkaat ministerit. Säästynyt pääministerin palkka jaettiin heille tasan erityisenä viisauksena.